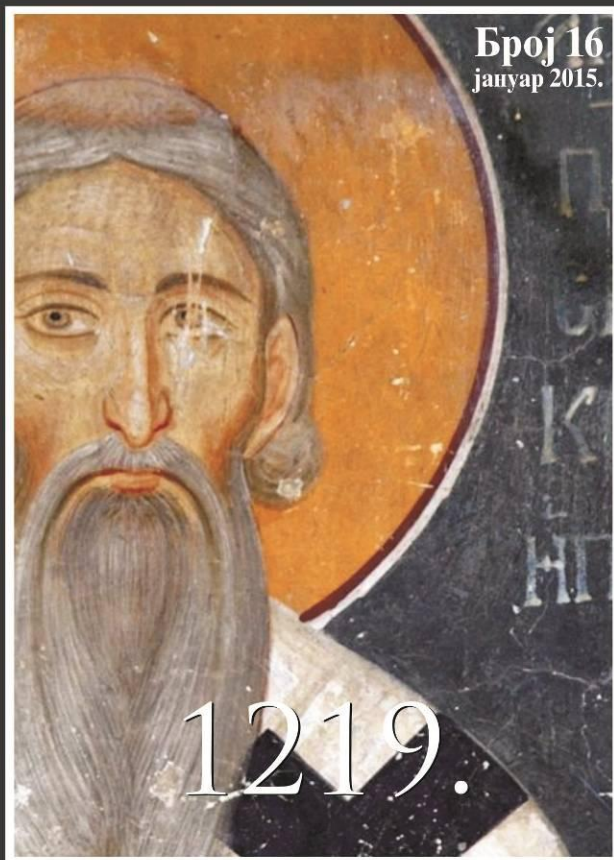

СА БЛАГОСЛОВОМ ЊЕГОВОГ ПРЕОСВЕШТЕНСТВА ЕПИСКОПА ШУМАДИЈСКОГ Г.ЈОВЕЛА

РАСТКО

ИЗДАЈЕ ОСНОВНА ШКОЛА "17.ОКТОБАР" -ЈАГОДИНА

Број 16
јануар 2015.

1219.

СРЕЋНА СЛАВА !!!

РАСТКО

С БЛАГОСЛОВОМ ЊЕГОВОГ ПРЕОСВЕШТЕНСТВА
ЕПИСКОПА ШУМАДИЈСКОГ Г.ЈОВАНА

ОДОБРЕЊЕМ ДИРЕКТОРА ШКОЛЕ
БИЉАНЕ МИЛАНОВИЋ

ЧАСОПИС ИЗДАЈЕ:
ОСНОВНА ШКОЛА "17.ОКТОБАР"

ЧАСОПИС УРЕЂУЈЕ :
ВЕРОУЧИТЕЉ **БОРИС МИЛОСАВЉЕВИЋ**

СТРУЧНИ КОНСУЛТАНТИ:
ПЕДАГОГ **МАРИНА АНТОНИЈЕВИЋ**
ПРОТОЂАКОН **НИНОСЛАВ ДИРАК**

ЛЕКТУРА ТЕКСТА:
НАСТАВНИК СРПСКОГ ЈЕЗИКА
МАЈА АЛЕКСИЋ

АУТОРИ ТЕКСТОВА:
УЧЕНИЦИ НОВИНАРСКЕ СЕКЦИЈЕ

ШТАМПА:
ПТАТИРКОМЕРЦ -ЈАГОДИНА

ЈАГОДИНА , ЈАНУАР 2015.

УМЕСТО УВОДНЕ РЕЧИ

Десанка Максимовић:

О пореклу

Ја знам ко сам
по звону
Што са задужбини немањићких пева,
по јасности његова гласа, по томе што ме од Студенице до
Милешева
прадедови с иконостаса гледају
и што сваки у руци држи храм.

Ја имам
светитеља оца и деда,
имам светитеља за кума,
И на небесима
све сухој планини од Громада
Треко ситнице до Раса и Хума
моја лоза Влада.

Ја знам ко сам
и по мржњи бесомучној
којом ми злопакосни гоне одвајкада,
Знам по Томе Колико сам Угру
пред очима црн
и по Томе колики трн
у сан Византији моја Моћ забада.

Ја знам ко сам
и по пријатеља својих господству,
и по благородности њихова лика
И слави им копља и штита.
Са свецима и краљима ја сам у сродству,

О мом пореклу из књига староставних
владар на далеком двору
И летописац у манастиру чита.

„ Ја знам ко сам” - Нађа Тодоровић

У СВЕТУ ПОСТОЈИ ЈЕДНО ЦАРСТВО

ЗИМСКА СНЕЖНА ЗАБАВА

Пада снег, бели снег.
Свет је постао ледени брег.
На улици лице детета се смешка,
Сви се радују прављењу Снешка.

Путевима већ одавно грудве лете
Томе се радује свако дете,
па чак и стари
воле ове чари.

Уживамо у снежној зими,
Ругамо се хладној клими.
Јер нико за то не мари,
Нашу радост ништа не квари.

Огњен Јаковљевић 4-5

„Зима“ - Миљана Спојадиновић 1-1

Зима

Пахуља је прва,
ситна као мрва.
Краљица Зима пуно
пахуља и снега има.
Зима се шуња снежна
и на траву падне пахуља нежна.
Шири се чаролија бела,
на снежни трон краљица је села.
Капљице велике и мале,
у леденице ноћас се претварале.
Зима прозоре шара
и прелепе слике ствара.
Док се шуња она
и док јесен силази са трона,
Уживајте у зими
као што то раде Ескимии.

Нина Јовичић 4-1

„Зимске чаролије“ - Ана Црнковић 1-3

БАДЊАК

Бадњак у ватри сад пуца
Жеравице свуда лете
И тај ватромет светлуца
Родосно је свако дете.

Свака варница
нова здравица
и нова жеља
светлост весеља.

Сваке варница
Жежена парица
Ватрено окце
Бадњака звонце.

Полажајник полаже
Грану у ватру
Лишћем златним
листови хроста да плану
да Божић ја упамтим.

Лена Живановић 4-1

„Сутра је недеља” - Елена Милосављевић 1-3

БЕСЕДА СВЕТОГ ВЛАДИКЕ НИКОЛАЈА о тајанственом божанском Тројству

Јер је троје што свједочи на небу:

Отац, Ријеч и Свети Дух; и ово је троје једно.

И троје је што свједочи на земљи:

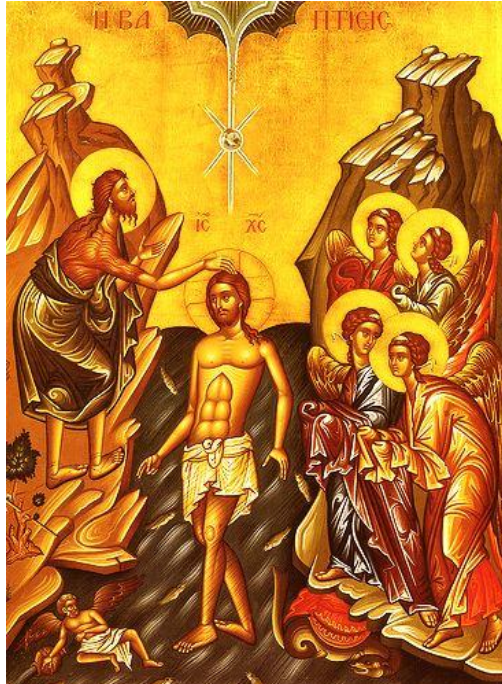
дух, и вода, и крв; и троје је заједно. (I Јов. 5, 7—8)

Кад читамо Свето Писмо треба будно да мотримо на сваку реч. Брзом читаоцу, нпр., неће пасти у очи разлика коју Јеванђелист повлачи између небеског тројства и земаљског тројства. За небеско тројство он каже: и ово је троје једно, а за земаљско: и троје је заједно. Огромна је разлика између бити једно и бити заједно. Отац, Син и Дух Свети су једно, док су дух и вода и крв само заједно, а не једно. Јер и непријатељи могу бити заједно али не и једно. Сви су људи на земљи заједно али нису једно. Вода и крв чине тело, а дух је дух. Тијело пак жели против духа а дух против тијела (Гал. 5, 17); нису, дакле, једно, али су пак заједно. И кад човек умре, заједница се кида и престаје: крв и вода иду на једну страну, а дух на другу. Дочим је божанско тројство на небесима не само заједно него и једно.

Но има једно тројство у унутрашњем небу човековом, које треба да буде не заједница него јединство, да би човек блажен био и овога и онога света. То је јединство ума, срца и воље. Докле је ово троје само у заједници, дотле је човек у рату и са самим собом и са небеским Тројством. Када пак ово троје постане једно, тако да ниједно не влада и ниједно не робује, онда човек бива испуњен једним миром који превазилази сваки ум (Фил. 4, 7), сваку реч, свако објашњење, сваки страх и сваку жалост. Тада мало небо у човеку почиње личити на велико небо Божје, и образ и подобје Божје бива тада јасно у човеку.

Господе троједини, помози нам личити бар на оне који личе на Тебе. Теби слава и хвала вавек. Амин.

БОГОЈАВЉЕЊЕ - КРШТЕЊЕ ГОСПОДА ИСУСА ХРИСТА (6./19. Јануар)

Православна Црква слави велики хришћански празник Богојављење. Тог дана православни једни друге, а и сав народ Божји, поздрављају древним поздравом „Бог се јави - Заиста се Бог јави“.

Свети Јован Златоуст је о данашњем празнику, поред осталог рекао: „Хоћу да празнујем, љубљени, и оран сам да светкујем. Јер је свето Богојављење печат празника и врата светковине...“.

По повратку из Египта, Господ Исус Христос је до своје тридесете године живео у Назарету са мајком својом, Пресветом Богородицом Маријом, и Јосифом, који је међу људима сматран Његовим оцем. Скривајући силу свог Божанства, Исус је живео од рада својих руку. Када је Господ навршио тридесет година од свог телесног рођења, он отпоче своју учитељску и спаситељску мисију.

„ Храм Божији” - Вера Васић 1-2

У то време, Јована, сина првосвештеника Захарије и Јелисавете, који је био шест месеци старији од Исуса, Бог упути у жарку пустињу у близини реке Јордана. У пустињи је Јован, одевен у хаљину од камиље длаке и опасан кожним појасом, живео испосничким животом. Хранио се дивљим медом и сувим, пустињским биљем. По заповести Господњој, проповедао је: „Покајте се!"; громогласно је узвикивао, „Приближило се Царство Небеско! Припремите пут Господњи! Поравните стазе Његове!" У гласу овог пророка Божјег многи људи препознаше глас Господњи. Покајаше се због кршења Божјих закона и дођоше Јовану да их крсти у Јордану. Тада је говорио: „Ја само припремам пут Ономе који долази за мном, и који је много већи

од мене: ја нисам достојан ни да му одрешим ремен на обући. Ја вас крштавам водом за покајање, а он ће вас крстити Духом Светим. Он је Христос, помазаник Божји кога очекујемо."

И заиста, једнога дана дошао је Господ Христос из Галилеје на Јордан да га Јован крсти. Док је Исус прилазио Јован је објавио ученицима својим и окупљеном народу: „Гле, Јагње Божје које узима на себе грехе света!" Јован је био збуњен. Знао је да пред њим сам Син Божји. Стога му је рекао: "Ти треба мене да крстиш, а Ти долазиш к мени." На то му Господ одговори: "Остави сад, јер тако нам треба испунити сваку правду".

И Јован га крсти. Исус изађе из воде и, гле, отворише се небеса, и виде Духа Божијег где силази као голуб и долази на њега. И зачу се глас с небеса: „Ово је син мој љубљени, који је по мојој вољи." Тада је свету и свим људским поколењима откривена тајна Свете Тројице. Бог Отац говорио је Сину с неба, Бог Син се крштавао у реци Јордану, а Бог Дух Свети сишао је на главу Бога Сина у виду голуба. Због тога се данашњи празник и назива Богојављење.

„ Црква је заједница ” - Александра Бранисављевић 2-2

О чудесном Богојављењу сведочио је и сам Јован Крститељ: Видео сам Духа где силази као голуб са неба и остаде на Њему. И ја га не знадох, али Онај који ме посла да крштавам водом он ми рече: На кога видиш да силази Дух и остаје на њему, то је Онај који крштава Духом Светим. И ја сам видео и засведочио да је он Син Божји. Понекад се овај празник назива и Просвећење јер је Господ Исус Христос својим крштењем у Јордану осветио, учинио светом не само воду у овој реци, него и сву воду уопште, па и сву материју, сву творевину Божју.

На Богојављење се у свим светим храмовина после Свете Литургије освећује вода.

Суштину смисла и опис овог великог празника, Црква је сажела у Богојављенском тропару:

У Јордану када си се крштавао Господе,

показало се поклоњење Тројици,

јер глас Родитеља сведочаше за Тебе,

именујући Те Сином Љубљеним,

а Дух у виду голуба,

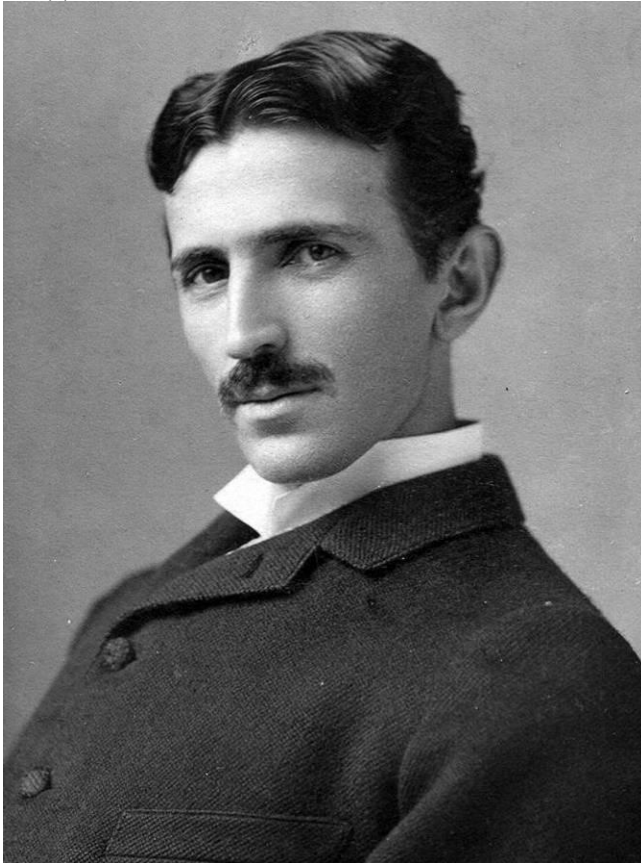
потврђиваше истинитост речи:

Христe, Боже, Који си се јавио и свет просветио, слава Теби!

Епархија Шумадијска

НИКОЛА ТЕСЛА

Никола Тесла је рођен 28. јуна 1856. године у месту Смиљану, крај Госпића, од оца Милутина, православног свештеника и мајке Георгине. Крштен је у српској православној цркви Светог Петра и Павла у Смиљану. Име Никола је добио по једном и другом деди.

Основну школу и трогодишњу нижу реалну гимназију завршио је у Госпићу. У Раковцу, крај Карловца, завршио је Велику реалну гимназију. Након завршене матуре вратио се у

Госпић и већ први дан разболео од колере. Боловао је девет месеци. У тим околностима измолио је очево обећање да га уместо на Богословију упише на студије технике.

У периоду од 1893. до 1895. године он истражује наизменичне струје високих фреквенција. Успева да произведе наизменичну струју напона од милион волти користећи Теслин калем и проучавао је површински ефекат високих фреквенција у проводним материјалима. Бавио се синхронизацијом електричних кола и резонаторима, лампом са разређеним гасом која светли без жица, бежичним преносом електричне енергије и првим преносом радио таласа. Тесла је у својој лабораторији доказао да је Земља проводник и вршећи пражњења од више милиона волти производио вештачке муње дуге више десетина метара. Теслини експерименти су убрзо постали предмет урбаних легенди. Имао је више од 700 заштићених патената и иновација. **Многи данашњи обожаваоци Тесле су склони веровању да је он „човек који је изумео двадесети век“ и називају га „Прометеј двадесетог века“.**

Први је Србин који је номинован за Нобелову награду, 1937. године и исту је одбио. Такође је једини Србин по коме је названа једна међународна јединица мере, **јединица мере за густину магнетног флукса – тесла.**

Спавао је веома мало, свега четири сата дневно и све слободно време проводио је у учењу. Испите је полагао са највишим оценама. О себи је писао: „Прочитао сам много књига, а са 24 године сам многе знао и напамет. Говорио је много језика - српски, енглески, немачки, италијански, француски, чешки, мађарски, латински и словеначки. Тесла је почео да јасно показује симптоме опседнутости бизарним детаљима. Поред већ раније показаног страха од микроба постао је опседнут бројем три. Често му се дешавало да обилази око блока зграда три пута пре него што би ушао у зграду. Познато је да се никада није руковао, али то није чинио из хигијенских разлога, већ зато што је имао фобију од статичког електрицитета. Мислило се да су симптоми које је испољавао, били

показатељи делимичног лудила, што је несумњиво оштетило његов углед.

Последње године живота провео је хранећи голубове и живео је углавном од годишњег хонорара из своје домовине. Тесла умире од срчаног удара, сам, у хотелском апартману 3327 на 33. спрату Њујоркер хотела, 8. јануара 1943. године, у 87. години живота.

На сахрани је свирао његов пријатељ, виолиниста Златко Балоковић, тада један од највећих виртуоза на свету, и то по Теслиној жељи, прво Шубертову композицију „Аве Марија“, а онда нашу песму „Тамо далеко“.

Један од његових цитата је :“ Ако будем имао среће да остварим барем неке од својих идеја, то ће бити доброчинство за цело човечанство. Ако се те моје наде испуне, најслађа мисао биће ми та да је то дело једног Србина.”

Никола Тесла је умро сиромашан и заборављен, али је сигурно био један од најкориснијих људи који су икада живели на земљи.

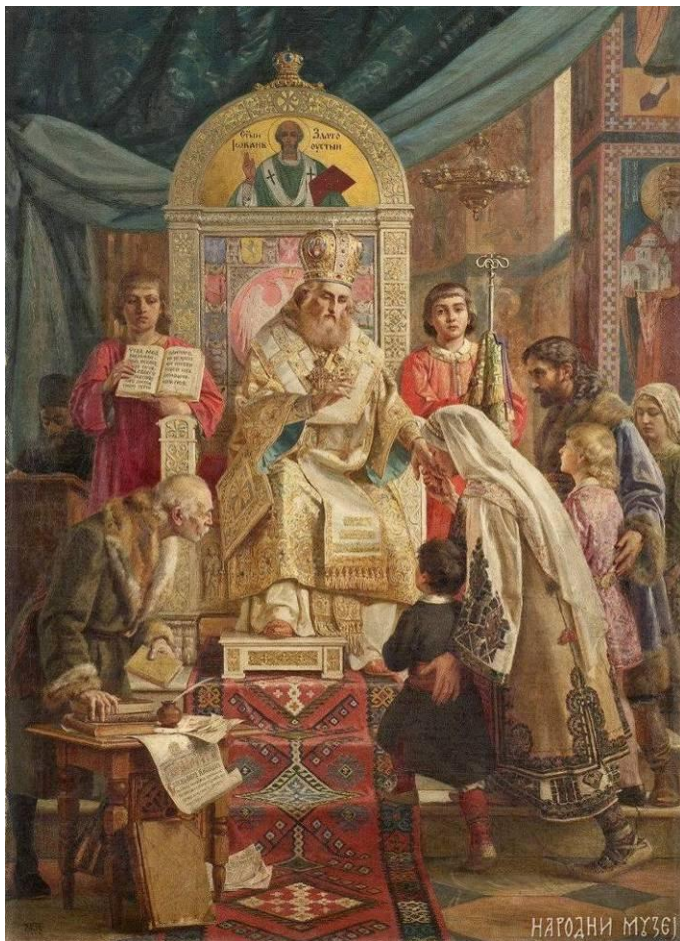
Вељко Петровић 6-3

„Господа брине о свету” - Вида Јовановић 3-3

Прослава Савиндана у Поморављу за време окупације 1941-1944. године

И у изузетнио тешким периодима своје богате и трагичне историје (каквих је нажалост било много) српски народ, и пре свега, српска деца, су се радо присећала Светог Саве и достојно обележавала Савиндан.

Свети Сава благосиља српчад - Урош Предић

Двадести век је био нарочито кобан за наш народ који је у оба светска рата изгубио скоро три милиона душа, и од нације која је 1901. године била најмлађа у Европи (по просеку година), дошли смо у ситуацију да 2001. године будемо међу народима са најстаријом популацијом у свету.

За време окупације, у Првом светском рату, која је потрајала од 1915. до 1918. године, Србија је била подељена између аустроугарских и бугарских крволока које су осим бројних (и ужасних) злочина над цивилнима, спроводили и насилну бугаризацију, укидање ћирилице, спаљивање српских књига, и сходно томе, забранили прославу Светог Саве у школама, основним и средњим, које су радиле у то време.

Други светски рат и нова окупација Србије од 1941. до 1944. године донели су нова страдања, али и у тешким условима тадашње српске власти, успели да у школе уведу обавезну прославу славе, Светог Саве. На просторима данашњег Поморавља, који је тада носио назив Моравски округ, деловало је активно дописништво тадашњег београдског листа који је свакодневно излазило и звао се „Ново време“. Много вести из привреде, културе, просвете, хуманитарних делатности из нашег краја, на тај начин сачуване су од заборавља.

У наставку ћемо изнети неколико краћих оновременских текстова из „Новог времена“ који говоре о прослави Светог Саве.

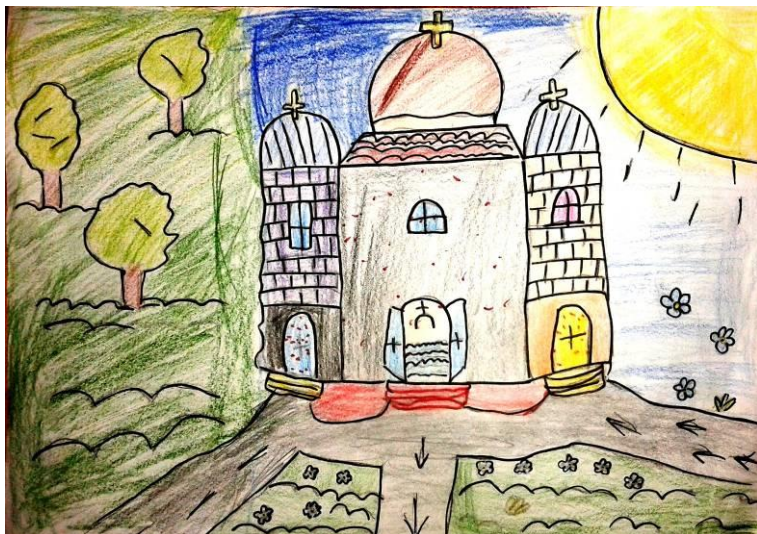
Тако у броју од 31. јануара 1942. године читамо текст: „Овогодишња прослава Светог Саве изведена је у Ћуприји на свечан начин. Прослава је одржана у просторијама Женске занатске школе и у присуству месних, војних и грађанских власти. Исто тако, Свети Сава је прослављен у целом Моравском округу, врло свечано“

Број 3. Фебруара исте године, доноси сличан текст: „ У духу српске традиције, Основна школа у Деспотовцу, свечано је прославила нашег народног просветитеља, Светог Саву. Обред резања колача извршен је у школи уз присуство многобројних гостију и ђачкох родитељ.“

„Ново верме“ од 7. фебруара 1944. године доноси опширнији извештај на исту тему и пише: „Све средње, стручне и основне школе на подручју окуга Моравског, прославили су и ове године своју славу, Светог Саву, на скроман, али достојан начин. Свака школа је припремила овом прилоком са својим ученицима прославу са песмом, говором, рецитацијом. Све ове приредбе врло добро су успеле и показале високу националну свест наше омладине и велико признање највећем идејном вођи српског народа, Светог Саве.“

И ове оскудне и штуре вести из окупацијских дана, сведоче о великим и неуништивом поштовању српског народа према свом духовном оцу, Светом Сави.

*Професор историје,
Нинослав Станојловић*

„Моја Црква“ - Анђелина Димитријевић 1-1

БАДЊИ ДАН И БОЖИЋ У МОЈОЈ КУЋИ (да се подсетимо...)

Дан уочи Божића је Бадњи дан . Назив је добио по бдењу - чекању Рођења Господа Исуса Христа, а по томе је и дрво које се уноси у кућу добило име Бадњак. Оно се ујутру сече у шуми од стране домаћина, а увече уноси у кућу .

Од сваког празника током године и лепих обичаја који их прате, Бадњи дан се издваја по начину празновања. У углове куће стављају се ораси како би кућа била јака током целе године. Пре уношења Бадњака у кућу се уноси слама, она симболизује сламу у пећини у којој се Христос родио. Наредног јутра је Божић. Божић је наш најсвечанији, најрадоснији и најлепши празник, јер нас везује за успомене на дан рођења Исуса Христа. Обичај је да прво полажајник уђе у домаћинову кућу и поздрави га са „Христос се роди“, а на то домаћин одговара са „Ваистину се роди“.

Такође се ујутру иде у цркву, обилазе се најближи рођаци и пријатељи, и тог дана читава породица је на окупу. Највише волим Божић од свих величанствених празника које слави моја породица, чини ми се да овај празник има најлепше обичаје. На Божићно јутро док је напољу још увек мрак будимо се, облачимо најсвечанију одећу и одлазимо у цркву на Свету Литургију. После Свете Литургије одлазимо кући. У кући је увек топло и мама поставља најукуснију трпезу. На столу је и чесница у коју сви знатичељно гледамо, јер знамо да ће неко извући новчић и имати успешну годину. Цела породица се смеје, радује и прича, док у свом парчету чеснице тражи новчић. Након Божићног доручка, у кућу нам долази полажајник. Веселе се наставља током читавог дана, уживамо у празничној породичној атмосфери. Након свега тога са пордицом одлазим на село, како би моја сестра и ја биле полажајници. Волим Бадњи дан и Божић зато што је цела породица на окупу, зато што уживамо у

тим свечаним празницима, и зато што верујем и знам, да је Новорођени Христос тада са свима нама, у нашим домовима.

Миња Станимировић 6-1

„Одлазак за Бадњак” – Јован Јовановић 1-2

„Паљење Бадњака у Цркви” – Милица Стаменковић 1-1

Наша учитељица...

За почетак нам се представите.

Зовем се Славица Пантић и радим као учитељица, у ОШ „17.октобар“.

Коју сте школу завршили и кад?

Учитељски факултет, 2000. године.

Колико дуго радите у нашој школи?

5 година.

Како сте одлучили да се посветите раду са децом?

Љубав према деци и раду са њима се јавила још у средњој школи, па сам, након завршене средње школе уписала факултет, и та љубав је сада још већа.

Колико сте задовољни успехом наших ученика на такмичењима?

Веома сам задовољна.

Да ли имате неки хоби?

Немам хоби.

Који је Ваш став према вери?

Верник сам.

Да ли сте некада размишљали да се бавите неким другим послом?

Не.

Шта бисте за крај поручили нашим читаоцима?

Свој деци бих поручила да буду упорни и истрајни у раду и учењу.

Наша наставница...

За почетак нам се представите.

Зовем се Емина Илић, наставница сам информатике и рачунарства и техничко-информатичког образовања.

Коју сте школу завршили и кад?

Технички факултет у Бору, 2006. године.

Колико дуго радите у нашој школи?

У школи радим скоро једанаест година.

Да ли сте некада размишљали да се бавите неким другим послом?

Нисам.

Шта Вас је привукло баш овом послу?

Још као девојчица, маштала сам како носим дневник.

Да ли сте задовољни резултатима на досадашњим такмичењима из техничког?

Јесам, али увек може и боље.

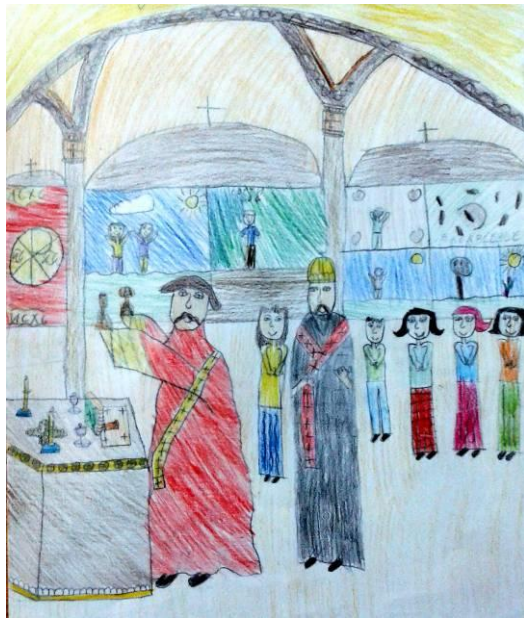
Какав је Ваш став према вери?

Вера је у нашим генима, захваљујући њој трајемо и опстајемо.

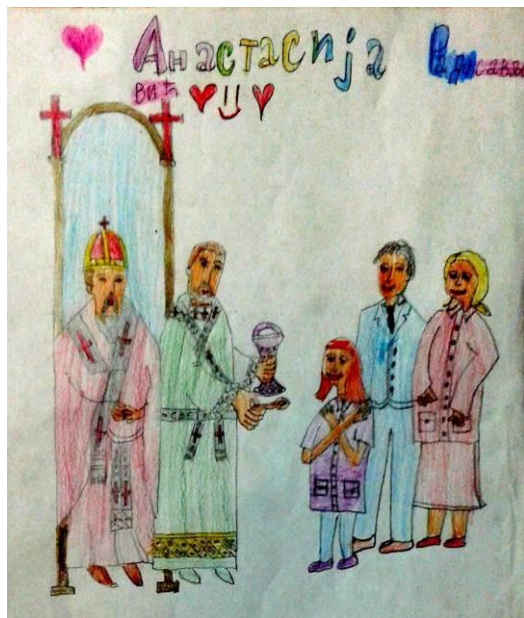
Шта бисте поручили за крај нашим читаљоцима?

Да уживају у читању часописа и сваком тренутку који нам живот дарује.

Ања Пантић
Лазар Павићевић

„Твоје од Твојих...” – Миона М.2-5

„Благ је Господ...” – Анастасија Радисављевић

ВУК БОЈОВИЋ

Вук Бојовић је рођен 18. децембра 1940. године и на тај дан 2014. године је постављена његова фигура у Музеју воштаних фигура у Јагодини.

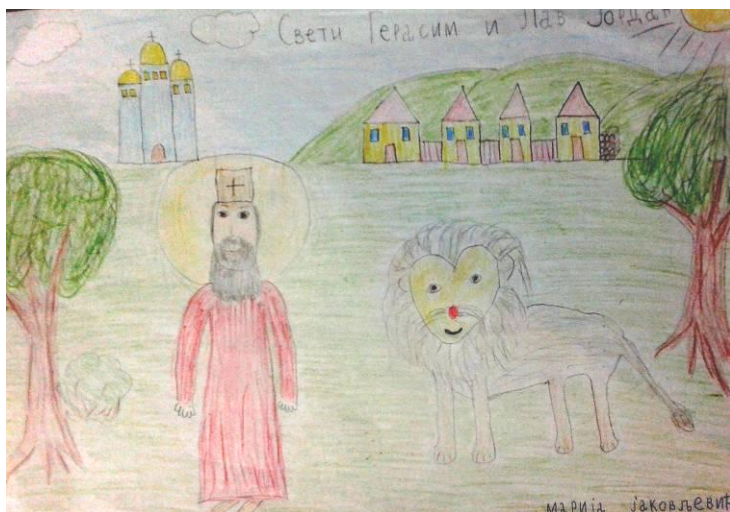
Он је био дугогодишњи директор Зоолошког врта у Београду. Својим идејама и енергијом је помогао да се Зоо-врт у Јагодини изгради, опреми и бесплатно набаве дивље животиње, као и фигуре за Музеј воштаних фигура. Био је оптимиста, стваралац, изузетна личност. Волео је људе и животиње, и ту љубав је несебично показивао.

Улица у којој се налази туристички центар у Јагодини је добила име по Вуку Бојовићу, тако да ће Јагодинци, и сви посетиоци Јагодине, изговарати то велико име и чувати га од заборавља.

Иван Ивановић и Алекса Николић 6/3

„Свети Герасим и Лав Јордан ” - Алексија Михајловић

„Свети Герасим и Лав Јордан ” - Марија Јаковљевић 1-4

ЕВРОПТСКИ ВУКОВИ

Радници Зоо-врта у Јагодини помажу животињама да преброде ледене дане. Доносе им храну и полагају простирку на којој спавају. Многим животињама смета хладноћа и захтевају посебну негу, а вукови као да не реагују на њу.

Сиви вукови су грабљивице и луталице. Живе и крећу се у чопору ради лакшег преживљавања. Без хране могу бити данима, чак и недељама. Хране се искључиво месом. Дневно пређу по 35 км у потрази за храном. Веома су опрезне животиње и избегавају било какав контакт са човеком јер га се плаше. Здравни вукови никада неће напасти човека. У дивљини просечно живе 8-9 година, а у затвореном простору и до 18 година. Имају 42 зуба и веома јаку вилицу. Паре се једном годишње и у леглу обично имају 4-6 младунчади. Вукови комуницирају завијањем, режањем, говором очију.

У јагодинском зоолошком врту, и у овим хладним данима, чује се завијање вукова као знак њиховог присуства.

Иван Ивановић и Алекса Николић 6/3

„Света Литургија” - Јаков Станковић 2-2

„Света Литургија” - Тара Пантелић 2-5

ПЕТРОВА ЦРКВА (Стари Рас)

Црква светих Апостола Петра и Павла или Петрова црква из IX или X века, код Новог Пазара, представља најстарији споменик црквене архитектуре на простору Србије и првобитно је седиште Рашке Епископије. Сама црква има основу ротонде са уписаним четворолистом и потиче из византијског доба, док фреске из њене унутрашњости потичу из X, XII и XIII века.

На њеном месту се налазио ранохришћански објекат који је подигнут у VII веку на простору илирског кнежевског тулума из V века п.н.е. чији остаци су откривени 1957. године. После детаљних археолошких истраживања, црква је конзервирана 1960. године.

По начину градње слична је црквама са простора Грузије и Јерменије које су датиране од VII до IX века, али је услед преправки и доградивања постала јединствена, што је био један од разлога да се нађе на Унесковој листи светске башине у

склопу споменика средњег века, обједињених под заштићеном целином Стари Рас.

На њеном месту је у V веку п.н.е. сахрањен илирски кнез, и приликом археолошких истраживања спроведених 1957. године на том простору је откривен већи број грчких ваза, сребрног посуђа, златног накита, бронзаних предмета, стаклених и ћилибарских предмета и украса који су од изузетне научне вредности.

У VII веку је над некадашњим кнежевским гробом подигнут ранохришћански објекат који је у IX или X веку, могуће за време Часлава, претворен у цркву која је каснијим дорадама добила данашњи изглед.

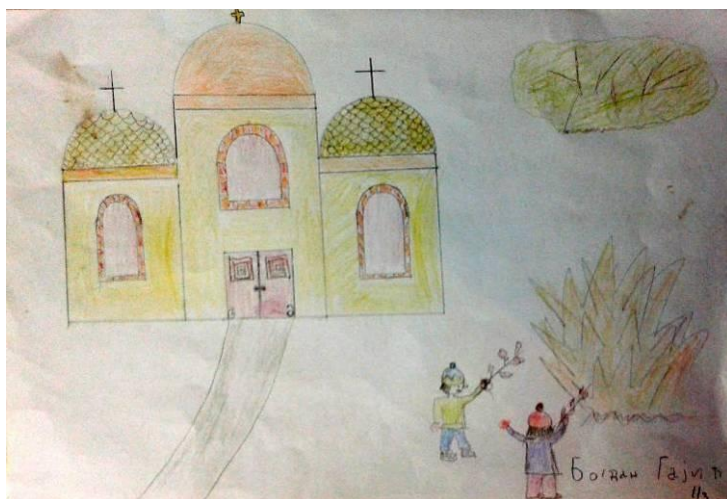
Црква има основу ротонде са уписаним четворолистом над којим се уздиже осмострана купола неједнаких страна која није постојала у првобитној фази. Сама купола је подухваћена са четири конхе и почива на угаоним тромпама, као и саме конхе, а унутар ње се, осим са олтарске (источне) стране, налази галерија.

Основни део цркве је са северне стране опасан ниским ходником кружне основе који је повезан са нартексом на западном делу грађевине, на који се надовезује правоугаона просторија на југу. Неки од елемената цркве својом

конструкцијом и облицима указују на своје прероманско порекло из Приморја.

За нас је, између осталог, врло важно истаћи да је ту велики жупан Стефан Немања крштен као православац, а после силаска са престола, ту је примио монашки чин и добио име Симеон, одакле је отишао у манастир Студеницу, а потом на Свету Гору. Такође у тој цркви је крштен и мали Растко, касније први српски Архиепископ, Свети Сава.. Крстионица која се налази у наосу цркве је и данас сачувана.

Инић Вук 6-3

„Бадње вече” - Богдан Гајић 2-3

ЕМИСИЈА О КОЈОЈ СЕ ГОВОРИ, „РЕТРО“ НА ТЕЛЕВИЗИЈИ ЈАГОДИНА ЧУВАРИ СРПСКОГ КОДА

У последњих неколико месеци велику пажњу гледалаца и позитивних коментара изазвала је емисија „Ретро” Телевизије Јагодина, која се на један разумљив и приступачан начин бави темама које се тичу очувања српске духовности и традиције.

Кренуло се са идејом да се направи једна аутентична емисија, која ће имати образовну, едукативну, духовну и историјску конотацију. Емисија која ће у сваком погледу бити репрезентативна и која ће, у временима када локалним медијима прети најбруталније гашење, показати колико смо способни да направимо садржај који чак и превазилази квалитет и професионализам националних емитера. Садржај у коме нема такмичења у певању, надобудних чланова жирија састављених од свакојаким ликова, већ садржај који ће нас на један неоптерећујућ начин вратити нашим коренима и подсетити нас на неке ствари које смо заборавили, а које свакако не заслужују заборав.

Мала, али одабрана екипа у саставу Тања Митровић - аутор емисије, Весна Ђукановић - монтажер и Саша Јовић - сниматељ, потпомогнута Славицом Љубојом и Сашом Аранђеловићем на комерцијалном плану, прионула је својски на посао и почела у буквалном смислу речи да ствара чуда.

Урађене су емисије о манастирима Благовештењу рудничком, Денковцу, Саринцу, Ралетинцу и манастиру Томић, које су кроз изванредан избор саговорника, кадрова, музичких подлога и брижљиво изабране историографије одмах привукле пажњу гледалаца на подручју Поморавског округа. Најбољи показатељ за то су позиви гледалаца који су почели да се интересују за репризне термине и за предстојећа премијерна остварења поменутог серијала.

Да ништа није случајно и да емисија поседује изузетан квалитет и атмосферу, потврдило је и конкретно интересовање фирми и предузећа да спонзоришу овај пројекат. И онда је кренуло од „Сосијете женерал” банке, преко лабораторије „Пастер” и ординација „Радојковић”, „Неуроприма” и „Микромедика”, до „Експоарта”, „Месопромета” и „Гиле гаса”.

А онда је и Српска православна црква, односно Епархија шумадијска, уз благослов Владике Јована и црквених општина у граду, а на идеју вероучитеља Бориса Милосављевића, дала предлог да екипа емисије „Ретро” Телевизије Јагодина обиђе места где је Свети Сава рођен, где је ишао у школу, где је основао прве болнице, и где је његов отац постао велики жупан, где се крстио и замонашио, како би се људима презентовало нешто што они нису знали на овај начин.

Екипа емисије „Ретро” Телевизије Јагодина је оберучке прихватила овај изазов решена да још подигне квалитативни ниво онога што ради и заједно са вероучитељем Борисом Милосављевићем кренула пут Дежева, родног места Светог Саве где се налази Петрова црква и где се сада зида храм Светог Саве после осамсто година, пут манастира Ђурђеви ступови где је Свети Сава ишао у школу и манастира Студенице, који је везан за Светог Симеона, односно Стефана Немању и Светог Саву који је био анимандрит студенички, где је основао прве школе и болнице. На овом путу је посећен и манастир Сопоћани где се та идеја вечности, љубави и мира коју Немањићи носе, продужава и касније, и где Свети краљ Урош зида Сопоћане, који по својим фрескама спада у ред најлепших манастира на свету.

Са поменутих локација донет је снимљени материјал, који је данима и сатима филигрански припреман и монтиран у Телевизији Јагодина, из кога је изнедрено пет величанствених емисија које могу да представљају нерешиви домаћи задатак и за највеће и најбогатије телевизијске емитере у Србији.

– У сарадњи с Јавно информативним предузећем „Нови пут” с којим имамо изузетну дугогодишњу сарадњу, хтели смо да презентујемо људима оно што не знају, имајући у виду да је Дежево као родно место Светог Саве заборављено и скрајнуто, а одатле је све почело, каже Борис Милосављевић вероучитељ и координатор намесништва беличког Епархије шумадјске.

Такође и Министарство просвете Републике Србије је препознало важност и квалитет онога што је урађено, тако да ће у оквиру прославе школске Славе Свети Сава, у 52 школе Поморавског округа бити емитован филм измонтиран управо од материјала снимљеног на поменутим локацијама, на чијој су изради заједнички радили екипа емисије „Ретро” и вероучитељ Борис Милосављевић:

– Овај филм кога смо заједнички радили и коме смо дали симболичан назив „1219.” по години када је Српска православна црква на челу са Светим Савом постала самостална, је уствари школско - образовни филм, на основу кога ће се деца упознати са нашом историјом, вером и културом по чему ми и треба да будемо препознатљиви у свету, закључује Милосављевић.

И тако, и у овом времену беспарице и свакојаким криза, могу се направити вредне и изузетне ствари, које ће нас смирено подсећати на оно што јесмо и на оно што требамо бити и у временима која долазе, доказ за то је управо емисија „Ретро”, на коју смо сви у нашој медијској кући искрено поносни, уз велику захвалност Тањи, Весни, Јовићу, Љубоји и Аранђелу што ни у једном тренутку нису посустали, већ дали све од себе да направе нешто заиста изузетно.

*Љубиша Баица Вујић
директор ЈИП „Нови џуић,,*

„Света Тајна Крштења“ - Матић Милош 2-2

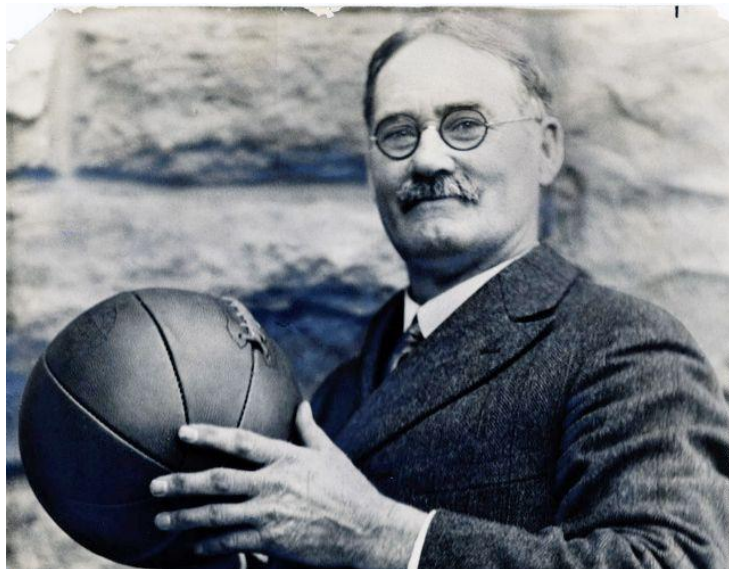
„Света Тајна Причешћа“ - Василија Томашевић 2-2

БАСКЕТ

Баскет на шљаци...

Кошарка је први пут била на програму Олимпијских игара 1936. у Берлину. Од тада до 1972. Американци су доминирали, што је нормално, иако до 1992. нису слали професионалце на игре.

Најмањи број кошева је постигнут баш у Берлину, САД су савладале Канаду са 19: 8. Проблем је био у терену. Наиме, играло се на отвореном, и то на песку, тачније шљаци на тениским теренима, а прилично хаотични турнир је затворен финалном утакмицом по јакој киши. Нешто ефикаснији је био меч за треће место, Мексиканци су савладали Пољаке 26:12. Иначе на кошаркашком турниру су учествовале чак 23 нације, био је то најмасовнији колективни спорт, а медаљу је доделио човек који је и измислио игру под обручима, Џејмс Нејсмит.

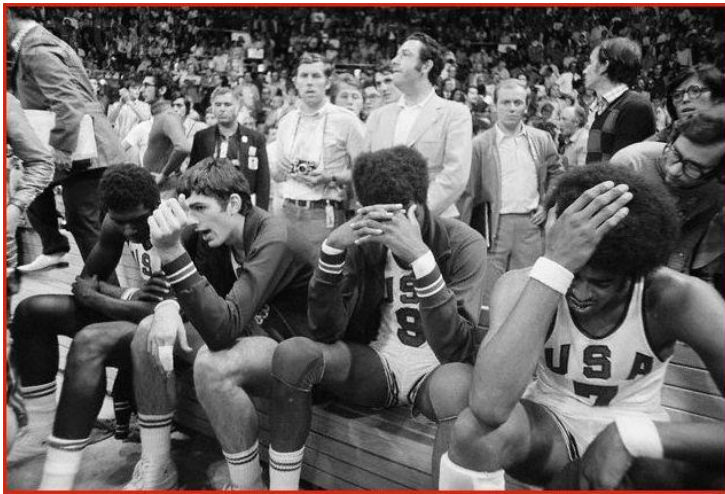
Џејмс Нејсмит

Није готово док није готово...

Финални обрачун у кошарци на Олимпијским играма у Минхену је сигурно једна од најконтроверзнијих утакмица у историји. Остало је забележено да је Совјетски Савез савладао САД са 51:50, и то је био први пораз Американца на играма, откад је кошарка олимпијски спорт, од 1936.

Руси су водили 49:48, али је данас познати кошаркашки тренер, Даг Колинс, украо лопту, фаулиран је, и два бацања је претворио у вођство за које се веровало да значи и злато за Американце.

Совјети су сигнализирани да су затражили тајм-аут одмах после фаула на Колинсом, дошло је до праве збрке, тадашња правила су дозвољавала да чак одмор буде између слободних бацања.

На крају су, после расправе која је дуго трајала, Совјети добили три секунде за последњи напад. Изведен је неуспешно, али је поновљен због нове збрке са звуком сирене после само једне секунде. Никоме ништа није било јасно, акција је поновљена, Едешко је на другој страни терена пронашао Бјела који у последњој секунди постиже кош за победу.

Американци нису признали пораз, а одбили су и да узму сребрне медаље.

Још нешто...

Мале тајне великих мајстора

Наравно да олимпијски великани имају разне тајне које им помажу да буду бољи. Марк Шпиц је остао познат по својим брковима, а легенда каже да је слагао Русе да је пустио бркове, јер задржавају воду да не улази у уста. Био је толико уверљив да су на следећем такмичењу сви совјетски пливачи имали бркове. Легендарни Боб Бимона је у Мексику 1968. поставио светски рекорд у скоку у даљ, то је запис који је одолевао четврт века, делом и због велике надморске висине у Мексико Ситију, то јест ређег ваздуха. Бимона је одао тајну.

Лука Армуш 8-3

Опет у првом разреду

Кад сам први пут у школску клупу села,
 да проговорим нисам смела.
 Ево и сад је тако, опет ми није лако,
 гледају ме непозната лица разних ученика и ученица.
 Мислила сам да ћу се привићи некако
 али нисам знала како.
 Онда сам схватила шта је било и да се нешто лепо десило.
 Добила сам нешто што највише прија детету,
 добила сам друштво најбоље на свету.

Јефимија Вукичевић 5-1

Елена Миленковић 1-3

Анита Радичевић

Месеци у години

Месеци у години се роје
њих дванаест у једном реду стоје,
уз ову песму лако се наброје.
Јануар, први син године нове,
он ствара прве дечије снове.
Божих је тада, зна се,
наше тате и деке пеку прасе.
После јануара чудан месец има,
фебруар, сваке четврте године
већи број дана прима.
А март, за пролеће значи старт.
Април, познат по дану шала,
кратко речено, забава мала.
А мај, кажу наше баке,
од природе створи рај.
Јун, када распуст почиње,
пун је забаве и игре,
деца се тада окрећу ко чигре.
А јул, за децу је баш кул,
јер се на одмор иде тад,
уђи у ауто и крени... сад!
У августу, уживамо у последњим данима лета,
јер ускоро ће оно да одшета.
У септембру почиње
етапа новог знања,
припремите руку за доста писања.
Октобар, некој деци није драг,
јер оцена са писменог у срцу оставља траг.
У новембру, за нову годину се спремај,
јелку и украсе припремај.
Децембар је поносан отац,
јер година нова се рађа, она стара, отпловиће као бела лађа.

Огњен Јаковљевић 4-5

Андреа Симоновић

Јована Ј. 2-5

Сара Здравковић 2-3

Јана Живорадовић 2-4

Ђина Стевановић 1-2

Анђела Инић 1-4

ХИМНА СВЕТОМ САВИ

Ускликнимо с љубављу
Светитељу Сави
Српске цркве и школе
Светитељској глави.
Тамо венци тамо слава
Где нас српски пастир Сава.
Појте му Срби,
Песму и утројте!

Благодарна Србијо,
Пуна си љубави
Према своје пастиру
Светитељу Сави.
Босна и Херцеговина
Светог Саве дедовина
С тобом славе славу
Светитеља Саву.

Милешево слави се
Телом Светог Саве
Кога славе сви Срби
С обе стране Саве;
Синан-паша ватру пали
Тело Светог Саве спали,
Ал' не спали славе,
Нити спомен Саве

С неба шаље благослов
Свети отац Сава;
Са свих страна сви Срби
С мора и Дунава
К небу главе подигните
Саву тамо угледајте.
Саву српску славу,
Пред престолом Творца!

Здраво Среме, Банате
И Србијо Стара
Раванице, чувај нам
Тело Кнез Лазара;
Црна Горо, сестро мила,
Здраво и ти с нама била
Да слаavimo славу
Светог оца Саву.

Да се српска сва срца
С тобом уједине,
Сунце мира, љубави,
Да нам свима сине,
Да живимо сви у слози,
Свети Саво, ти помози.
Почуј глас свог рода,
Српскога народа!

ДЕТЯЦИ

Црква Светих Апостола
Петра и Павла, 21.12.2014.г
Јагодина.